

Uppskot fyrri tingið um hvar oljuhavn skal vera

Løgtingið sleppur nú at taka stöðu til, hvar í Føroyum oljuhavnir skulu vera. Tað er Hendrik Old, sum fer at leggja málið fyrri tingið

ÁKI BERTHOLDSEN

Løgtingið sleppur nú ikki undan at taka stöðu til, hvar í Føroyum oljuhavnir skulu vera.

Tað fer Hendrik Old, løgtingsmaður at syrgja fyrri. Annars hefur landsstýrismaðurin í oljugalum, Eyðun Eltor, greitt boðað frá, at hann fer ikki at seta olju og utgerðarfeløgum treytir fyrri, hvaðani í landinum tey skulu reka sitt virksemi.

Hann sigur, at tað er ein spurningur, sum vinnan sjálf er best for fyrri at avgera.

Ti er tað skeið við ein politiskari treyt um, hvar oljuhavnir skulu vera, í hvussu so er í fyrstu sýttu.

Hesum er Hendrik Old, løgtingsmaður og limur í vinnuevndini hjá løgtinginum, ikki samdur í.

Hann heldur tvørturimóti, at tað er heilt neyðugt, at tað verður sett politiskt, hvar oljuhavnir skulu vera.

Verður tað ikki gjørt, er tað heilt avgjort, at oljuhavnin av sær sjálvum endar, har sum sterkastu kreftirnar eru, og tað er sjálv-

Tað er neyðugt at taka eina politiska avgerð um, hvar oljuhavnir í Føroyum skulu vera, sigur Hendrik Old. Sjálvar fer hann at taka stig til at leggja uppskot fyrri tingið um hetta, um landsstýrið ikki ger tað sjálf heilt skjótt

andi í miðstaðarokinum.

Landsstýrið vil ikki siga, hvar oljuhavnir skulu vera. Sostatt er avgerðin lögð upp í hendurnar á tí, sum sterkastur er, og tí, sum kann byggja út, uttan at hugsa um pengapungin.

Og tað er sjálvandi miðstaðarokíð. So verður onki gjørt, er ongin sum helst ivi um, at endar at utgerðarhavnin endar í miðstaðarokinum, sigur Hendrik

Old

Ti løgtingsmaðurin at bera so í bandi, at málið verður lagt fyrri tingið.

Hann sigur, at sum minniluti í løgtinginum hefur hann ongan annan møguleika, enn at leggja málið fyrri tingið.

Og tað ætlar hann at gera, nú uppskot til løgtingslóg um fyrsta útbjóðingarmfar til leyst eftir og framleiðslu av kolvetni er lagt

fyrri tingið.

Tað málið er nú beint til viðgerðar í vinnuevndini hjá løgtinginum.

Og tað er í vinnuevndini, at Hendrik Old ætlar sær at fáa undirtøku fyrri at løgtingið skal gera av, hvar oljuhavnir skulu vera.

Saman við uppskotinum um fyrsta útbjóðingarmfar, liggur eisini eitt uppskot til eitt standardloyvi til olju-felagim.

Og tað er onki í vegin fyrri at seta í hetta standardloyvið, hvaðani felagim skulu reka sitt virksemi, sigur Hendrik Old.

Hann sigur, at hann hefur kannað málið hjá løgtingskrivstovuni og hefur fingið at vita, at tað er onki í vegin fyrri tí.

Standardloyvið er orðað og sett upp sum eitt lóg-aruppskot.

Og tað er onki sum forðar fyrri, at tað stendur í standardloyvinum, hvaðani tey skulu reka sitt virksemi.

Hendrik Old sigur, at í standardloyvinum standa treytir um at vorur og tænastur skulu um føroyskan fløgvolli og føroyskan bryggjukant. Men nú vil hann eisini hava tað at standa í loyvinum, hvørjar havnir, loyvishavarnir skulu brúka.

Ti fer hann at seta í álitid, sum vinnuevndin letur frá sær, at løgtingið skal atkvøða um, hvar oljuhavnir skulu vera.

Men hann leggur dent á, at hann fer at geva landsstýrinum møguleika at gera tað fyrst.

Landsstýrið hefur umleið ein mánaða til álitid kemur aftur úr vinnuevndini.

Men hefur landsstýrið ikki tikið stöðu í seinasta lagi tá, verður álitid frá vinnuevndini orðað soleiðis, at løgtingið kemur at atkvøða um, hvar oljuhavnir skulu verða, sigur Hendrik Old.

Hann leggur afturat, at hann fer at roynd at fáa so stóran meiriluta fyrri hesum sum møguleiki í vinnuevndini.

Men hvar hendur so um hetta uppskotið kallar.

Merki tað so, at løgtingið hefur sagt, at har og har skulu útbjóðingarmfar vera?

Nei, tað merki tað avgjort ikki, Tað merki bara, at løgtingið vil ikki, at tað

skal standa í standardloyvinum, hvar oljuhavnir skulu vera. So eru tað tinglimir, sum ikki vilja taka undir við málinum at teiri orsök, er tað bara at snúgva sær undan.

Løgtingsmaðurin visir eisini á, at tað ið kolvetnislógir, var fyrri, tók løgtingið einmælt undir við eini samdari vinnuevndi, at tað hevði týðning at sleppa undan óneyðugum útbýggingarilögum í kommununum

Natúrligt í Suðuroy

Hendrik Old sigur, at sjálvar heldur hann, at tað er sjálvsagt, at oljuhavnir skal verða í Suðuroynni.

Suðuroyggin er tað heilt natúrliga valið, tí tað er stytsta leið út á oljuleiðirnar.

Somuleiðis eru tað suðuroyngar, sum hava verið mest orógvaðir av fyrireikingunum til oljuvinnuna.

Eitt nú hava skip skotið seismikk undir landi og hava orógvað fiskiskapin heilt illa, við tað, at seismikkur styggir fisk rættiliga langt burtur.

Hann visir eisini á, at tað er alneyðugt at fáa aðrar vinnuvegir enn Suðuroynna enn fiskivinnuna.

Koma ikki aðrar vinnur í oyna, verður aldursbýtið bara alsamt skeivari, tí sum er, er onki grundarlag fyrri at fáa fólk við útbýgvingum aftur til oyna.

Gongdin fólkatáningu í Suðuroynni er heilt út av lagi og nú búgva so fá fólk í Suðuroy sum ongantíð fyrri í meiri enn eina halva öld.

Somuleiðis er aldursbýtið heilt skeið, tí tað er so nógv eldri fólk og so fá ungfólk.

Og tað skal nógv meiri til at venda gongdini enn ein nýggjar Smyril.

Hann er avgjort eitt stórt stig á rotu leiðini, men tað skal eisini annað til, m.a. vinnumøguleikar til fólk við útbýgving, sigur Hendrik Old.

Ætlanin at gera undirsjóvartunnil undir Vestmannasund skal broytast

Formaðurin í vinnuevndini vil hava arbeiðið í gongd sum skjótast

ÁKI BERTHOLDSEN

– Eg taki ikki undir við uppskotinum um fast samband um Vestmannasund, soleiðis sum tað nú er orðað.

– Men eg vil hava arbeiðið í gongd sum skjótast.

Tað sigur Heini O. Heinesen, løgtingsmaður. Og hann fer uttan iva eitt stórt orða at siga, hvussu málið endar.

– Enn er onki hent við undirsjóvartunnil, hóast tað var klárt at bora, tá ið vit tóku við, sigur Heini O. Heinesen, løgtingsmaður

Ti í dag skal tingið viðgera uppskotið um fast samband um Vestmannasund.

Og aftaná viðgerðina er ongin ivi um, at tað verður beint í vinnuevndina til viðgerðar.

Og har er júst Heini O. Heinesen formaður.

Og hann ger púra greitt, at hann fer ikki at taka undir við málinum, soleiðis sum tað nú er orðað.

– Men tað merki ikki, at eg eru imóti at gera undirsjóvartunnin.

– Tí eg vil hava arbeiðið í gongd sum skjótast.

Heini O. Heinesen sigur, at veruleikin er, at hevði Landsverkfrøðingurin sloppið at hildið fram, har hann gavst seinast í átíttárunum, so var borin komin

í minsta lagið undir hálv sundið nú.

– Men tað slapp hann ikki. Tvørturimóti varð hann sagdur úr starvi.

– Og avleiðingin er, at hóast hetta valskleiðið nú er hálvrunnið, er spáin ikki settur í enn, hósat tað var klárt at bora, tá ið vit tóku við, sigur formaðurin í vinnuevndini.

Hann ivast stórliga í heimildini hjá landsstýrinum í at stovna eitt partafelag til at standa fyrri undirsjóvartunninum.

Einasta grundarlag undir partafelagnum er nakrar reglur í eini viðmerking til eina eykafíggingarlóg.

– Soleiðis, sum ætlanin er at fara fram, er hetta beinleiðis at flyta figgjarmál

hjá landskassanum yvir í eitt partafelag undir vinnu-málastýrinum.

Heini O. Heinesen sigur, at hann dugir framvegis ikki, at skilja, hví tað skal vera neyðugt at draga úrlendsk feløg til Føroyar at gera arbeiðið.

Heini O. Heinesen sigur, at í vinnuevndini fer hann at roynd at finna meiriluta fyrri ymsum broytingum.

– Men eg ætli kortini at gera tað soleiðis, at arbeiðið kann fara í gongd sum skjótast.

– Hann leggur dent á, at fer hann ikki undirtøku fyrri hesum broytingum, fer hann heldur ikki at atkvøða fyrri málinum.

– So mugu onnur samtykkja tað uttan mína hjálp,

leggur formaðurin í vinnuevndini afturat.

Hann vil ikki siga nágreiniliga, hvørjar broytingar, hann fer at skjóta upp, tí tað fer hann at leggja fyrri vinnuundirna fyrst fyrri at finna tað størst møguleiga undirtøku.

Tó sigur hann, at eftir hansara tykki eru bara tvær leiðir at ganga.

– Antin ger Landsverkfrøðingurin arbeiðið og sleppur at halda fram, har hann slepti. Ella verður tað Landsverkfrøðingurin, sum býðar arbeiðið út og hefur við tí. Men um tað so verður lagt í eitt partafelag undir hesum treytunum, er ongin trupulleiki.